

ELŐFIZETÉSI AR :
 Egész évre 160 korona.
 Fél évre 80 korona.
 Negyed évre 40 korona.

Egyes szám ára :
3 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL :
 ARANY JÁNOS-UTCA 48.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

Dal a férfiről.

Mig izzó vérének tüzes szenvedelme
 Perzselő lánggal fennen lobog,
 Mig önző birvágya, égető szerelme
 Érted eped s szíve érted dobog;
 Oh nő! Ős oka minden szép s nemesnek,
 Csak addig hihetsz a férfi érzelemnek!

Mig remegő hangon, lázas suttogással
 Hozzád hajolva csábit ostromol,
 Édes, szerelmes, bódító szavával,
 Megejt s kebled keblére emel;
 Oh nő! A férfi szónak hinned még lehet,
 Mert addig tiéd ő, — akkor még szeret!...

Mig csók örömevel arccod beborttja
 S kiszívja vonagló ajkid biborát.
 Mig elalélt szívedet szívéhez szoritja
 S mohón letörli lelked himporát,
 Oh nő! Addig a férfit rabodnak mondhatod,
 De csak addig, — mig fel nem ocsudott.

Mig szeme, szemedbe merül el, vágyakozva
 S pihogó kebleden gyönyört talál,
 Mig ölelő karja átfon áradozva,
 Egyetlen üdve addig te valál!
 Oh nő! Mig tiéd ő s minden gondolatja,
 Tőled hatalom, kincs el nem szakíthatja!

A mig kéj mámorából fel nem ébredett,
 Addig való volt s hü is a szerelme.
 Ámde ha már vége a kábitó percnck,
 S nincsen többé vágya, lehült szenvedelme.
 Oh nő! Akkor többé már nem hihetsz neki,
 Mert a férfi mindent, hamar tud felcserélni!

SUCHÁN ELEMÉR.

Gondolatok.

Mindenben a szív legyen a vezér, az ész csak az ellenőr.

Nem arcunk hervad el csupán — elhül a szív virága is.

Tökéletes örök dicsősége legyen, ki vétkezhetett és még se vétkezett.

Mi a különbség a nyíltság és az őszinteség között? Az egyik beszél, a másik felel.

A rágalomból csak az marad meg, amit a rosszindulat tart meg belőle.

A báj a szépség bimbója.

Sorsunk a válás, reményünk a viszontlátás.

Legszébb műve az Istennek, ha két szerető szív egyesül.

Minden vágy a teljesülés pillanatában veszít jelentőségéből s később teljesen értéktelenné válik.

A férfinak több hivatása van; a nőnek csak egy: szeretni.

A szív nem ott él, ahol van, hanem ott, ahol szeret.

Legyen a szerelem bármilyen hűnös, a gyümölcse mégis ártatlan.

A boldogság labda a végzet kezében.

Mi a bocsánat? Az, amit az ember megad — önmagának.

„Falu rossz”.

Siker.

— Ön azt mondja, a műtét sikerült, — pedig a páciens belehalt.

— Igen ám, de arra még ráért, hogy a műtét honoráriumot kifizesse.

A „Villám”-hoz.

Egyszer már rólad is
Zengjen a dallom,
Vidáman hozzád is
Szóljon a lantom,
Igen a lantom, e
Csodálatos hangszer,
Mely nállad, kedves Villám
Meghallgatást nyer.

Olyan jól jártam én,
Biz' Isten te véled,
Ha bánt valami,
Elpanaszlom néked.
Elpanaszlom és te
Azzal nyugtatol meg,
Hogy vasárnap é'arulsz,
Persze minden'inek.

Na de hát nem bánom,
Megbocsátok néked,
Mit érne nélküled
Ez a nehéz élet?
Barátok maradunk,
Soha el nem hagylak,
Egyém után szépen
Szekrényembe raktak.

F. Ilonka.

Készség.

Portás: Gyorsan tessék beszélni, mert itt hagyjuk.

Hölgy: Azonnal, csak megakarom csókolni a nővéremet . . .

Portás: Azt én majd elvégzem.

Kész cipő és
csizma kapható

Valamint erős
munkás cipők.

Bárhol

hirdetett olcsó áraknál is
olcsóbban szerezheti be
cipő szükségletét
méret után, ha lemegy

Fábián Zestvérek

cipő- és csizma készítő műhelyében,
Rákóczi-utca 71. szám alá.

Már most felhívjuk a gazdálkodó közönség
figyelmét őszi és téli csizma szükségletét
mielőtt beszerezné, forduljon bizalommal
hozzánk, hol olcsón és jót vásárolhat.

Vidéki
megrendelése

azonnal
yészülnek.

Civisek a Bikában.

— Hallja sógorom, ha úgy megyen felfelé a termény ára, akkor nem adunk el egy szemet se belőle. Had rodhagyik a magtárba! Mer ha annyi pizt kínálnak irte, akkor biztosan többet ir . . .

— Van igaza sógorom. Én magam se adom.

— Csak úgy, sógorom.

— Ez a mi püspökünk mir pártolja annyira a zsidókat, sógorom? Nem hallott vót valamit harangozni felőle sógorom?

— Hát csak azir, mer hát szereti őket.

— Na tisztelem a gusztusát.

— Színházban nem vót az idén sógorom?

— Nem én. Hász minek mennek olyan sokszor?

— Mikor vót benne sógorom?

— A milleniumkor vótam sógorom a Pestbudai színházban sógorom.

— Hanem hát hallom, hogy nem iszik mán sógorom, lemondott az italról.

— Ugy van a' sógorom.

— Hát oszt mir?

— Mer rágyüttem sógorom, hogy hiába iszik az ember, sohse ihat eleget.

Körülírva.

Utonálló: Micsoda maga?

Utas: Angol tanár.

Utonálló: (Revolverrel a kezében)
Egy-kettő adjon hamar egy angol

Pakonpart.

— Á, ahá! Van sze'encsém, aláz-
toszolgálja méltóságos gróf ur! —
Tessék ké'em hellet pa'ancsolni ké-
'em! Minek köszönhetem ké'em, hogy
hozzám, az alvégi borbéljhoz is le-
mésztatott é'eszkedni? Igenis ké'em,
hogy e'e volt most dolga méltosá-
godnak? — Pa'don ké'em, ha nem
tévedek, én már többször láttam
méltóságodat e'e, igaz, nem ebben
az időben, hanem jóval naplem.nte
után! Igenis ké'em, hogy méltóságod
mindig sze'ette a pontosságot be-
tartani? Elhiszem ké'em, mert salját
szemeimmel győ:ödtem meg, hogy
nap, mint nap, méltóságod nemcsak
a nadrágjához és botjához hü, ha
nem egyéni dolgaihoz is, me't ké-
'em aká' esik, a á' fuj, méltoságo-
dat egy pontos meghatározott idő-
ben, egy bizonyos utcában mindig
lehet látni haza fe'é sétálni! Ha
nem volna méltóságod iljen hajlott
ko'ban ké'em, okvetlenül! felhivnám
a b. figyelmét a'a a nolta'a, ké'em,
hogy „Aki a babáját, igazán sze-
retü . . .“ de pa'don, bocsánat ké-
'em! Volt sze'encsém méltóságos
gróf ur, alázatoszolgálja!

Minden jókedvü ember
terjeszti a „Villám“-ot.

Tréfás kérdések.

Melyik alma veszélyesebb az Éva
almájánál?

(A szépség hat — alma.)

Milyen mezők vannak tele télen-
nyáron virágokkal?

(A balletáncosnők védel-
— mezői.)

Hát melyik a legjobb nóta?

(A bank — nóta.)

Milyen tő terem vad gyümölcsöket?

(Igen sok ugynevezett
köl — tő.)

Melyik elem forróbb a tűznél, dü-
hösebb a szélnél s változóknabb
a földnél?

(A szer — elem.)

Minden kos közt melyik a leg-
gonoszabb?

(A paj—kos és a gyil—kos)

Milyen vár van a víz alatt?

(A bu — vár.)

És melyik elem ritkább a légnél?

(Az igaz szer — elem.)

Melyik a legvigabb tus?

(A jurá — tus.)

Miféle fákat láthatni a Duna-
parton?

(Ko — fákat.)

Miféle ló jön leghamarabb tűzbe?

(A tap — ló.)

Miféle vaj lágyul el a hűvösön?

(A tol — vaj.)

ANTALFY JÓZSEF

könyv-, mű-, zenemű-
és papirkereskedése:

Szent Anna-u. és
Varga-u. sarok.

□ Legjobb bevásárlási □
forrás! Menjünk oda!

Milyen arany portéka után nem
vágyódik senki?

(Az arany — ér után.)

Ki mondhatja magáról, hogy örök-
kön élek?

(A lélek.)

Falu rossza.

Kinek mi a nótája.

A „Villám“ saját külön, min-
dennünen kiküldött tudósítója
nyakába vette a városokat, hogy meg-
tudja: kinek mi a nótája. Tudomá-
nyos kutatásai eredményéről folyta-
tólagosan itt számol be:

Madár végrehajtó, P. ladány.

*Ha végig megyek az utcán,
A legnagyobb ur én vagyok stb.*

Pongor Feri P.-ladány.

*Rózsikám, Rózsikám, rózsabimbóm,
[rózsafám stb.]*

Grünfeld Samu P.-ladány.

Nem forog a malom . . .

Schwartz József P.-ladány.

Erger, berger, Sósberger . . .

Jónás Kálmán P. ladány.

Nyiszorgós a cipöm . . .

Szendrei József P.-ladány.

Sári szentem, ne izélj . . .

Gyarmati Géza P.-ladány.

*Nem fáj nekem semmi,
Csak a régi sebem szakadott fel újra . . .*

Fodor Lajos P. ladány.

*Minek is a barna én nekem,
Mikor én a szökét szeretem.*

Aufrichtig Sándor Hadháziól.

*Ezt a kerek erdőt járom én,
Hat rövid öl fát veszek én,*

Hogy érti?

Tanító: Látod Pista, szép dolog,
hogy végre bevallod, hogy te irtad
a táblára, hogy a tanító számár.
Mindig szeretem, ha igazat mon-
dasz.

Kellemes és kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽

E rovatban közlötték az vállalkozó a feladást, aki elolvassa. :-

▽▽▽▽

Mondja, kedves Neulender kocsi-gyáros ur az Erzsébet utcából, miért viszi ön az órát reggel előre és este miért hozza vissza? Talán spórol a percekkel? Kérdezi egy nagyon kíváncsi.

Mondja, kedves Buzás Lajos vendéglős ur, árt az magának, ha a többi vendéglős urak irigykednek önre?

Mondja, kedves Györy Ferenc, egyháztéri csemegekereskedő ur, nem gondolja, hogy itt volna az ideje a nősülésre? Kérdezi a kéhesemű szöke.

Mondja, kedves és kedvetlen Molnár Jenő, MÁV személypénztárnok, Püspökladány, miért nem kösz ön, ha egyenruhában van? Kérdezi a kapufél.

Mondja, kedves Dobóczy B., a Pannóniából, nem fél, hogy ha sokat jár a Kut utcára, elmerül?

Mondják, kedves Haas és Petrákovics vasúti vendéglős urak, miért szeretnék olyan nagyon megvenni a Buzás-féle jóforgalmu vendéglőt?

Mondja, kedves Ullmann Salamon ur, forgalmi adókönyvét csak talán nem az az illető fogja kezelni, ki pezsgőadó könyvét is kezelte?

Mondja, kedves Halász János fodrász segéd ur Debrecenből, maga igazán szeret pótolni?

Mondja, kedves Bernfeld Sámuel textil nagykereskedő ur, koronánk zürichi esése hozott-e a kasszájába ismét pár százezer koronát? Kérdezi egy vagonlakó.

Mondják, kedves Horváth Sándor és Molnár Jóska cipész urak Szoboszlóról, a G. Tóth utcából, igaz, hogy Szoboszlón oda csap le a Villám, ahová maguk akarják? Kérdezik, akik szeretnék, ha olyan hatalmuk lenne a villám fölött, mint maguknak.

Mondják, kedves Tiba Lajos és Keserü Kálmán fodrász urak, az ideai árpatermésnek a hasznát együtt akarják élvezni? Kérdezi, aki szintén szeretné.

Mondja, kedves Halász Lajos fodrász segéd ur Kisvárdáról, mért volt olyan szomorú a KSE mecsen?

Mondja, kedves Fodor Sándor ur, osztálymérnökség, Püspökladány, igaz, hogy magának két szive van? És ha az egyik fáj, a másik nem fáj. Kérdezi meg a fájós sziv.

Mondja, kedves Horváth Sándor csizmadia, Hajduszoboszlóról, igaz, hogy a Hölgy-bálon tönkretette a billiárd-asztalt? Kérdezi, aki ennek a dolognak szemtanúja volt.

Mondja, kedves vagy kedvetlen Seres Lacika, a gépgyárból, igazán akar udvarolni annak a kis lánynak? Nem gondolja, hogy már más valaki udvarol? Kérdezik, akiknek már udvaroltak.

Mondja, kedves Pataky B., a Pannóniából, igaz, hogy egyedüli szórakozását a strandon találja? Kérdezi, aki nem szeret oda menni.

Mondják, kedves Püspökladányiak, igaz, hogy a falu nyelvét elkobozta a csendőrség? Kérdezik a vetési varjak.

Mondja, kedves Radó ur, a Maklári cégtől, Nánásról, miért dalolja maga mindig azt a nótát, hogy: „Gyere Bözsi, gyujts világot!”? Talán még mindig fáj a szive? Kérdezi a jobbik szomszédja.

Mondja, kedves Pikó János ur, — keresk. isk., — tényleg nyugdíjképes az ön jegyzői állása? Kérdezi egy jó barátja.

Mondja, kedves „Szép asszony” Szoboszlóról, talán megunta egyelőre a pesti szórakozást, azért jött le Szoboszlóra nyaralni? Kérdezi, aki szeretné tudni, hogy meddig marad Szoboszlón.

Mondják, édes Halász és Fejszék urak, Püspökladány, hány kis lány csókjáért vágatnák le a bajuszukat? Kérdezik a szép kis lányok.

Mondja, kedves Wolfarth Ernő, fodrász segéd ur, hogy is van az a nóta: „Este, ha lefekszem”? Kérdezik azok, akiknek nagyon tetszett, mikor énekelte.

Mondja, kedves Tóth Mihály ur, a Homok-kert, Szabó Kálmán utca 17. szám alól, Szeptember hó 4-én felült a nagy ló tetejére a népkertben? Kérdezi a „lila őszirózsa”.

Mondja, aranyos cirmos Pistuka, Hajduszoboszlóról, igaz, hogy négyen vitték haza azt a nagy kosarat, amit a bodegában kapott? Kérdezi, aki szintén olyat kapott.

Mondja, kedves Feldmann Ernő ur, Püspökladányból, milyen érdekből locsolja maga a padlást?

Mondja, kedves büffés ur, Hadháztól, azért hord fekete szemüveget, mert az orfeumot azzal akarja látni? Kérdezi, aki szemüveg nélkül akarja látni.

Mondja, kérem, Fodor ur, Püspökladányból, igaz, hogy ön nagyon szépen tud bosztont táncolni? Kérdezi egy tánc kedvelő.

Mondja, aranyos Molnár József cipész Hajduszoboszlóról, miért nem jár már oly sűrűn Debrecenbe? Azért talán, mert nincs ott az a szép barna kis lány? Kérdezi egy szöke asszony.

Mondja, édes Rózsika, Hajduszoboszlóról, igaz, hogy ön csak a szöke fiuk udvarlását fogadja el? Kérdezi a három jó madár.

Mondják, kedves BSC játékosok, különösen Tercz és Loyter urak, a 921. IX. 4-iki BSC—TSE football mérkőzésen miért rugtak oda, ahol nem volt labda? Kérdi, aki látta.

Mondja, drága G. Tóth utcai hölgyek, Hajduszoboszlóról, — igaz, hogy önök bérbe vették az ártézi kut beton medencéjét, hogy minden este ott vannak? Kérdi az éj két lovagja.

Mondja, kedves elnök uram Ladányból, hogy szuperál az új kalap? Kérdi egy titkár.

Mondja, kedves topánka művész ur, Nánásról, miért csinálja maga mindig éjszaka azokat a mennybe-lépőket, talán nappal nem tud dolgozni, mert meglátja az a szőke lány? Kérdi egy másik.

Mondja, kedves Lóska Péter, gyakorló pincér Hajduböszörményből, hol tanulta maga a vendégekkel való bánásmódot? Kérdi egy megsértett vendég.

Mondja, édes Duczuska, Szolnokról, hány ladányi fiu szívét vitte el uagával? Kérdi, akiét itt felejtette.

Mondja, kedves, vagy kedvetlen, vagy ahogy tetszik, Sándor Bálint, bádogos segéd ur, Hajduszoboszlóról, miért haragszik reám? Vagy már nem is emlékszik reám? Kérdi egy kis lány.

Mondja, kedves Nyakas ur, Nánásról, a cipőgyárból, meg tudná mondani, hogy jutott a hálból baba és igaz, hogy mindig veszekedik a kerek székekkel? Kérdezi egy kis lány, aki magáért rajong.

Mondják, kedves ladányiak, igazán busulnak az elhervadt vadvirág után? Kérdik az öcsődiek.

Mondja, kedves Katona Ferenc ur, amerre most szokott járni, arra nem fujnak olyan veszedelmes szelek, hogy kinyitott bicskával kelljen járni? — Kérdi egy barátja.

Mondja, kedves Dalegylet, Püspökladányból, a szüreti mulatsságot megint az itóka javára rendezik?

Mondja, kedves Hotton Ferenc, első cipész segéd, Hajduszoboszlóról, igaz, hogy szíven találta önt a Villám? Kérdi Bözsike.

Mondja, kedves Kállai Antal ur, Nánásról, mikor fog engem is úgy meghintáztatni, mint a barátját? De nem éppen úgy, hogy én is hason csusszak. — Kérdi egy kis lány.

Mondja, kedves Klárik Jóska Püspökladányból, mi az ördögöt csinál maga egy vagon percmutatóval? Kérdi egy tenor.

Mondja, Krizsán László asztalos segéd ur Debrecenből, tanulmányozta ön az óra, kés stb. történetét máskor is? Kérdezi egy tanyán levő kallégája.

Mondja, kérem, Tóth Lajos ex prepa ur, Püspökladányból, mi lett a gyűrűvel, meg a prémgallérral? Hát a hegedűvel? — Kérdi Baby.

Mondja, kedves Dede Gábor, géplakatos segéd ur, Hajduszoboszlóról, igaz, hogy a G. Tóth utca sarkán szivszélhüdést kaptott azon a bizonyos estén? — Kérdi Rózsika.

Mondja, kedves Peczkó József, Vértes, csak egy kis lány van a világon?

Mondják, kérem, Kórizs ur és társai, Püspökladányból, melyikőjük szokott esenként olyan szépen hegedülni? Kérdi egy zenekedvelő.

Mondja, kedves Boros Imre cipész és Varga Péter cipész Derecskéről, miért tették ki a tüzoltóságból? Nem kellett volna a kut körül beszélgetni. Kérdezi, aki átta.

Mondja, kérem, Fodor Ferenc ur, Püspökladányból, oly nagy vonza magát a rózsaszínű ruha? Kérdezi, akinek szintén van.

Mondja, kedves Kovács Antal ur, a Molnár cégtől, nem érdemelti azt a homokkerti barna kis leányt arra, hogy így köszönjön: „Kezeit csókolom!”? Talán szégyeli?

Mondja, kedves Haranghi Rózsika, Hajduszoboszlóról, igaz, hogy már hét fiatal ember kaptott öntől kosarat, de még ugyanannyi készletben van? — Kérdi az éj két lovagja.

A dinnye.

A dinnyeszezon véget ér
Már nemsokára, kérem
S ezzel megrövidülünk
Az étkezési téren.

A gyümölcs olcsó s pótolja
A jóval drágább tésztát.
Melyért a vendég rendszerint
Oly tömémentelen pénzt ad.

Most mindkettőről lemondok
Pénzelmhez hűen.
S a hus után majd hallgatok,
Miként dinnye a füben.

Közbiztonság Oroszországban.

Az orosz közbiztonságra jellemző az alábbi hirecske, amely az egyik vladivoszoki lapban látott napvilágot.

„Az elmúlt éjszaka betörők jártak a Csurin áruházban és több millió rubel értékű dolgot cipeltek magukkal. A betörők a rendőrség nyomában vannak.”

Paplan-varrodámba

uj fűhár váltta érkezéit.
Selyem, glott, kasmír
papánok kaphatók és
megrendelhetőek. Pehely
és gyapjú papánokat készítenek. Alakító, frissítők.

Öcső a váltta, paplanokat veszek.
DEBRECZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Fogpiszkálót nyeltem.

Nem tudom, mert az álmos-könyv nem mezezik ebben a tekintetben, mit jelent az életben, ha az ember amúgy fogpiszkálót nyel? Lenet, hogy az életben ez nem is kenemetlen, de az álomban natarozottan az. Ugy történt ugyanis a dolog, hogy álomban az anyósomhoz voltam hivatalos, akiről tudom, hogy szívesen venne, ha lenetölég már a legelső falat a torkomon akadna. Ezzel szemben bizonyos kéjjel iattam be a zsiros ennivalókat és hogy szeretetreméltó anyósomat megbosszantsam, a végén őt fogpiszkálót használtam el. Ez volt a végzetem. Mert a hatodik fogpiszkáló bosszúból lecsuszott a torkomon.

Felejthetetlen érzés volt. A fogpiszkáló, mint egy dárd, megállt a gyomromban, majd elunván ezt a pozitúrát, oldalt feküdt és várta, mikor ütöm bele magamat.

Általán nagyon furfangos fogpiszkáló volt. Ha fölálltam, akkor kifelé irányult a hegye. Ha le akartam hajolni, úgy fordult, hogy egyszerre mind a két végével bökött. De hogy bökött! Az anyósom részvételtjes arca alig tudta leplezni a nagy örömet. Különösen az volt rossz, ha csuklottam. Akkor kétszer ide, kétszer oda mászkált bennem a fogpiszkáló. Általán soha fogpiszkálótól még annyi agilitást nem tapasztaltam.

Persze, szaladtam a mentőkhöz. A szaladás alatt azt kell érteni, hogy minden lépés után megálltam és ráztam a gyomromat, hogy a fogpiszkáló előnyösen helyezkedjék el. A mentőorvos belenézett a torkomba és így szólt:

— Barátom, maga menthetetlen! A fogpiszkáló előbb vagy utóbb meg fogja önt ölteni.

Halálsápadtan tántorogtam ki a mentőktől és azon gondolkodtam, hogy inkább előbb vég-

zek, mint utóbb. Mint a római hősök, bele fogok dőlni a fogpiszkálóba. Ez az ötlet annyira megtetszett, hogy rögtön fogantatosítottam.

— Nyekk! — szólt az ágyam és ebben a pillanatban mintha a tulvilág zenéjét hallottam volna. Pedig csak egy huszár hortyogása hallatszott a cselédszobából.

— Mi bajod? — kérdezte a feleségem félálomban.

— Rémes! Azt álmodtam, hogy lenyeltem egy fogpiszkálót. És nem tudtam segíteni.

— Te buta, — szólt a feleségem, — pedig milyen egyszerű az egész. Egy zsinegen lebecsátod a fogsorodat a gyomrodba, a fogpiszkáló beleakad, te föl-huzod a madzagon és nincsen semmi baj.

Ennyi az egész. És én egy ily csekélységért akartam meghalni.

Művészet.

— Ebből a kis fizetésből megélni igazgató ur, igazán művészet. Legyen szíves javítani.

— Mit? Javítani? Én csak igazi művészeket tartok.

A pech.

— Képzeljétek, mikor tegnap haza megyek, ott ül az anyósom az íróasztalnál és lírai verset ír.

— Hadd írjon, nincsen abban semmi!

— Nincsen-e? Hát nem látjátok, hogy halhatatlan akar lenni.

Kalapok tisztítását,
vasalását és javítását
elvállalom. — Használt
kalapokból újakat
::: készítek. :::

Beliczay
kalapcs, Piac u 38.
a fő-posta mellett.

F. Ilonkához!

(Ne sirjon . . .)

Ne sirjon! Ne epossze magát!
Csak egy pár szó és tekintet.
Talán szóra sem érdemes,
Oh, ez még nem sebez szívet.

Ne sirjon! Hisz semmitem miénk.
Csak délibáb a nagy világ
S emlék mit mult a sorstól kapott.
Jelenben fonnyadt, holt virág.

Ne sirjon! Hisz minden elmulik,
Ősszel sárgulnak a lombok;
Eltűnnek a nyári éjszakák,
Csókok s az ölelő karok.

Ne sirjon! Ugyis egyszer mindem
Végkép lezuhan a földbe,
Elhal a bánat, a fájás
Ott a néma sírgödörben.

Ne sirjon! Szívében ott a nyár,
Lelkében is csak dal fogan.
Magának nyitik még a virág,
De szívében nem lesz nyár soha!

Boross Jenő.

Nem lehet.

— Borzasztóan fáj a gyomrom. Egész éjjel utaztam és háttal voltam a gép felé.

— Miért nem cseréltél helyet a vizaviddal?

— Nem lehetett.

— Miért nem?

— Mert egyedül ültem a szakkaszban.

Előszó adóügyi összeírási ívemhez.

Egy tisztviselő vallomása.

Alulírott Egyszerű Adózó állami tisztviselő mai napon hosszabb írást kaptam Hegedüs Loránttól. Miután teljesen tudatában vagyok annak, hogy ez a vallomási ív a középosztály beígért megmentését célozza, igyekeztem azt pontosan kitölteni.

Az általános kérdéseket játszi könnyedséggel oldottam meg. Habozás nélkül beírtam nevet, koromat, születési helyemet, csupán ez a kérdés ejtett kissé gondolkodóba: Van-e egyéb és milyen mellékfoglalkozása? Már be akartam írni, hogy hát a legkisebbik fiamat szoktam egyéb és milyen játékokkal foglalkoztatni, mikor észrevettem, hogy a feleletnél már nyomtatásban ott áll a válasz kis betűkkel: „Például kosárkészítő”. Beírtam tehát, hogy „például kosárkészítő”. A nyolcadik pontnál is zavarba jöttem. Ez ugyanis azt kérdezi, hogy „hány autót tart személyes használatra?”, de én bizony nem igen tudom, hogy a nagyméltóságú pénzügyminiszter ur most, hogy oly takarékos, tart-e egyáltalán egy autónál többet.

A különös kérdések közt találtam néhány igen különös kérdést is. Így például a „van-e és hol dologi jogositványa” című kérdés izgatott föl, mert nagyon csodálkoztam, hogy a kegyelmes ur nem tudja, hogy nekem van jogositványom a dologhoz a tek. m. kir. hivatalban. „Kutatmányi joga?” Beírtam, hogy a régi emlékeim között szoktam kutatni. „Vizhasználati joga?” Ez is oly különös kérdés, mert hiszen vízhasználati jogomban, ha a vízvezeték működik, megcsorbitva egyáltalán nem vagyok. „Málomjog, vámjog, révjog?” Erre bevallottam az igazat, hogy már

az első évben ott hagytam az egyetememet és így csak a római jogig jutottam.

Miután az összes kérdésekre a lehető legprecízebb választ adtam, a 216. pontra a legjobb akaratom mellett se felelhettem. Ez a kérdés ugyanis így szól: „Kitől kapja állandó illetményeit és ha nem kap állandó illetményt, miből él?” Bocsásson meg, kegyelmes uram, de hát tudom én, hogy miből élek?

„Meteor” mozi. Bocskai-tér 10.

Ma, vasárnap, szeptember hó 18-án:

A Brixtoni keselyü.

II. rész.

Amerikai világ sláger.

A Texási kincses bánya.

Amerikai kalandor történet 6 felvonásban.

Előadások kezdete d. u. 3., 5., 7. és 9

órákor. — Jegyelővétel d. e. 10 órákor. —

Helyárak: páholy 16 K, fenttartott hely

14 korona I. rendű ülőhely 12 korona.

II. rendű ülőhely 9 K, III. r. ülőhely 6 K.

Sándorhoz!

Aranyos Sanyikám neked szól e levél!
Emlékszel!? hogy mi egymást úgy szerettük
Tudod mi kényszerít, hogy írjam e sorokat
Mert mind'g előttem látom kedves arcodat.

Ugy érzem mintha felém szállnál,
S így lelkem nem borítja szomorúság:
A fülembé sugod, mint egykor szeretlek
Solyankor nagyon, de nagyon boldog leszek

Hogyha ilyent érzek, gondom szerte széled
S úgy képzelem mégsem üres ez az élet!
Múltak tarka álma, még nincs meghalva,
Vissza hívogatom őket egy-egy dalban.

Pedig már lemondtam ezekről, megnyug-
[vással régen,
Már azt a szép álmot sirva eltemettem.
Csak egyet nem tudok... feledni, feledni,
Rajtad kivül igazán nem tudok mást szeretni
CICA.

Na lássa.

Vigéc (dicsekedve): A maguk fajta ember mindent elad.

— Ugy van, van eladó lánya?

— kérdezi tőle valaki.

— Nincs,

— Na lássa, ha ezt még nem próbálta, úgy ne beszéljen!

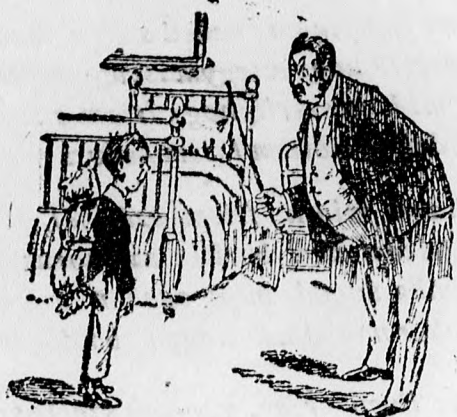
Galíciai szempont.

— Hiába, mégis csak a legjobb fürdő Karlsbad?

— Miért?

— Mert ott csak inni lehet és nem kell fürdeni.

Eltalálta.

Apa: És mi volt az első dolga Dánielnek, mikor kiszabadult az oroszok közül?

Gyerek: Hazatelefonált, hogy nincsen baj.

Krónika.

— Beiratás után. —

Beiratták a k's Bözsit
Főgimnáziumba,
Megkezdődik részéről a
Tudományos munka.
„A sok fut mind lefőzöm,
Mondja kicsi szája;
És egy selyem szallagot tűz
Közben a hajába.

Beiratták a kis Jóskát
Iskolába s: inte.
A footballnak, strandfürdőnek
Nehéz bucsut inte.
„A tanulás lánynak való“
Mondja komoly képpel,
S egy utolsó csatát rendez
Szomszéd Pistiével.

A jó vő.

Anyós: Egy darab friss turós-
lepényért oda adnám a fél életemet.

A jó vő szalad és hoz két da-
rabot.

Természetes.

Orvos: Hja, barátom így szokott
ez lenni, ha az ember vad sietség-
gel rohan az életen keresztül. Mi
volt a foglalkozása?

Beteg: Vonatvezető voltam egy
vicinális vasutnál.

Uj mesék.

A tyuk és a gyémánt.

A kakas a szeméttelenen ka-
pargált és egyszer csak egy bril-
liánsra bukkant. Nézegette
jobbra-balra, de látta, hogy nem
ennivaló jószág.

— Ilyen az én szerencsém! —
sóhajtott fel szomorúan — egy
buzaszem többet érne, mint te,
hidegen ragyogó gyémánt! Os-
toba beszéd! — szóla a tyuk,
amely hirtelen ott termett — én
tudom, mit kell vele csinálnom.
Kapta magát, nyakába vette és
meztelen háttal, pazarul dekol-
tált kosztümben ott ült vele a
színházban még az nap este.
Azóta a tyukok előszeretettel
hordják a gyémántot, még ha a
szemétdombra emlékeztet is a
szerzeményük.

A színésznő és a festékek.

Az öregedő színésznő dühö-
sen turkált toilette-asztalkája
fiókjában és szerteszét hányta
a dobozokat. Jobbra-balra re-
pült a puderes doboz, a krém-
tégely, de a színésznő nem ta-
lálta meg a kívánt holmit. A fes-
tékek zavartan néztek egymás-
ra s így beszéltek:

— Nem tudom, — szólt sápad-
tan a puder, — mit keres ilyen
haragosan a gazdasszonyunk.

— Én tudom, — szólt kaján-
vörösösen a karmin, — hogy mi
kéne neki.

— Ugyan micsoda? — szóltak
a többiek.

— A nyomdafesték.

Szerkesztői üzenetek.

N. Ferenc. Nőkről ilyen kérdések nem
közölhetők.

Többekről. Vegyék figyelembe: nőkről
jót, vagy semmit!

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO“-HOZ.

DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZAM ALATT.

A városházzal szemben.

Különleges gyógy-
szerekben nagy
választék.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Értesítem

a t. ladányi ifjúságot, hogy
rég, rossz többszörösen
utánnomott felül és alul-
bélyegzett husz koronásai-
mat a napokban cseréltem
ki szép esinos formájú, ro-
pogós, csaknem egész uj
harminc koronásokra, amit
a t. arany ifjúság rendel-
kezésére bocsátok husz ko-
ronáért darabonként. Mély
tisztelettel a tulajdonos,
Zrinyi-utca 1540. Ügyeljen
a védjegyre, mert cégemet
házilag is sokan utánozzák.

Levegőmázoláshoz

ügyes álványozót keresek.
Fizetés természetben, sze-
mélyes jelentkezés csak este
Légből kapott hírek ladányi
kirendeltségnél.

Ablaküvegeket

szabályszerűen szabakéz-
zel vagy paritytyával be-
vágok, a legjámorabb ma-
nuszt egy-kettő felhuzom,
mérgező pasasoknak lekenek
értékes dolgokat pillanat
alatt, bármily szajvét érte-
kesíték, urat játszom stb.
Veszély esetén azonnal
meglógok „Bizalom és be-
csület“ jellegű alkalmazási
ajánlatot kérek a ladányi
„Lehullott a pincelakat“
asztaltársasághoz.

Zártkörű

tánmulatsághoz kiszagda
fiuknak féláron muzsikálok
Jónás Imre teljes zenekara
Szojtyos Kálmán, titkár.

Atlétatermetű

ember árszállításhoz ajánl-
kozik.

Elvesztettem

a legényeletemet, míg élek
sajnálom. Becsületes meg-
találó megtarthatja maga-
nak: Nyárszolgár Pál Püs-
pökladány.

Tisztességes

ismeretséghez, tisztesség
kerestetik. Ajánlatokat a
Pesti Hirlap hivatalába.

Pofozógépnek

haszonrészesedésre ajánl-
kozik szerény fiatalember.

Baromfitenyésztőtelep

baromfiudvarba két csirke-
fogót keres sürgősen. Lehet
keresztény is. Kohn Fülöp,
Balmazújfaiu.

Téli szalámi

nyári szaláminak ajánl-
kozik.